

# РЕШЕНИЕ

№ 3812

гр. София, 06.06.2013 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,**  
в публично заседание на 29.05.2013 г. в следния състав:

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Вяра Русева**

при участието на секретаря Камелия Миладинова, като разгледа дело номер **336** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК). във връзка с чл. 38 ал. 6 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД). Образувано е по жалба на С. П. К. срещу Решение № Ж 127 / 2012г от 30.11.2012 г. на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД), с което е оставена без уважение жалба рег. № Ж 127 от 19.06.2012г на С. П. К. срещу Б. АД и С.Г.Г. О.. Навежда доводи за незаконосъобразност на решението на КЗЛД като постановено при съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалноправните разпоредби - отменителни основания по чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК. Твърди, че административният орган не бил изяснил фактическата обстановка и мотивирал решението си с неправилно възприети факти и констатации. Сочи, че няма сключен договор с Б. АД, поради което и личните му данни са неправомерно предоставени, без съгласието му от Б. АД на С.Г.Г. О.. Моли да се отмени решението и преписката да се върне на административния орган.

Ответникът - Комисията за защита на личните данни чрез процесуалните си представители оспорва жалбата, като твърди, че решението е правилно и законосъобразно.

Заинтересованите страни Б. АД и С.Г.Г. О. не вземат становище по жалбата.

Административен съд, С.- град, като взе предвид представените по делото писмени доказателства, обсъдени в тяхната съвкупност и взаимна връзка и становищата на страните, прие за установено от фактическа страна следното:

Производството пред административния орган е образувано по жалба от 19.06.2012г. на С. П. К., в която твърди, че Б. АД е злоупотребила с негови лични данни като ги е предоставила на С.Г. Г. О. по силата на договор за цесия. Изложил е, че на 12.06.2012г е получил уведомление от С.Г. Г. О. с което му съобщават, че задължението му към Б. АД е прехвърлено и го поканват в 7 дневен срок да го погаси доброволно. Жалбоподателят твърди, че няма сключен договор с Б. АД, нито пък има задължения към Б. АД, както и никога не е давал съгласието си Б. АД да предоставя на който и да е личните му данни- имена, адрес и ЕГН. Към жалбата е приложил копие от уведомлението изпратено му от С.Г. Г. О..

С оглед изясняване на обстоятелствата по жалбата с писма от 12.07.2012г, Председателят на КЗЛД, на основание чл. 26 от Административнопроцесуалния кодекс е уведомил Б. АД и С.Г. Г. О. за започнатото административно производство, като на основание чл. 36 от АПК е указано да представят писмено становище и относими към случая документи..

Б. АД и С.Г.Г. О. са депозирали становища по жалбата като твърдят, че личните данни на С. П. К. са обработени единствено и само за целите на сключения между Б. АД и С. П. К. договор от 26.03.2007г. и в изпълнение на сключен между Б. АД и С.Г. Г. О. договор за цесия, поради което и не е налице неправомерно обработване на лични данни.

С Решение на КЗЛД от заседание, проведено на 4.10.2012 г. (Протокол № 36), жалбата е обявена за допустима и насрочена за разглеждане по същество на 7.11.2012г., страни в административното производство са конституирани жалбоподателя, ответна страна – Б. АД и заинтересована страна – С.Г.Г. О..

С Решение на КЗЛД от заседание проведено на 7.11.2012г. (протокол № 41) жалбата е обявена за неоснователна. На 30.11.2012г. КЗЛД постановява оспореното в настоящото производство Решение № Ж 127/2012г.

Представена е по делото административната преписка, приети са като доказателства съдържащите се в нея документи, в т.ч. и договор за мобилни услуги заявка форма 1А от 26.03.2007г и анекс към него сключен между Б. М. Е. (преобразувано, чрез вливане в Б. АД) и С. Г. К. ЕГН [ЕГН].

Въз основа на така приетата за установена фактическа обстановка, настоящият състав, при извършената по реда на чл. 168 АПК служебна проверка досежно законосъобразността на оспореното решение на основанията, посочени в чл. 146 АПК, приема за установено от ПРАВНА СТРАНА следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149 от АПК от надлежна страна с правен интерес от обжалване, поради което е допустима.

Оспореното решение е постановено от компетентен орган в съответствие с предоставените му правомощия и в предвидената от закона писмена форма, поради което не е нищожно. Съгласно разпоредбата на чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД и чл.38 ал.1 и 2 ЗЗЛД именно Комисията за защита на личните данни е органът, който разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица, както и жалби на трети лица във връзка с правата им. Административният акт е издаден след разглеждане на жалбата по същество в открито съдебно заседание съгласно чл. 9, ал. 4 от ЗЗЛД и чл. 39, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и след конституиране и призоваване на страните, приемане на техните становища, като решението е взето с мнозинство от общия брой на членовете на

административния орган (чл. 9, ал. 3 от ЗЗЛД).

Целта на Закона за защита на личните данни е да се гарантира неприкосновеността на личността и личния живот, като се защитят физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни и се регламентира правото на достъп до събираните и обработвани такива данни. Предвидената в закона защита на личните данни не е абсолютна и подлежи на ограничение в изрично предвидени в закона случаи. Разпоредбата на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД изрично урежда хипотезите, при наличието на които се допуска обработването на лични данни. Обработването на лични данни е допустимо само в случаите, когато е налице поне едно от изчерпателно изброените в нормата условия.

Разпоредбата на чл. 2 от Закона за защита на личните данни определя като лични данни всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. От приложеното уведомление на л.12 от делото, информацията, която [фирма] е представила на [фирма], натоварено със събиране на просрочените вземания на клиентите се установява, че съдържа трите имена на клиента и адрес. Без съмнение името и адреса са лични данни. Спорът се свежда до това дали Б. АД като администратор на лични данни е допуснало нарушение при обработването на личните данни на жалбоподателя, респ. дали личните му данни за обработени правомерно, при условията на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД. Като администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД заинтересованата страна Б. АД има задължение да обработва личните данни на физическите лица в случаите, когато това е допустимо при наличие на поне една от посочените в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД предпоставки и в съответствие с изискванията на чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД. Разпоредбата на § 1 т.1 ДР на ЗЗЛД дава легална дефиниция на понятието "обработване на лични данни", а именно всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, в т.ч. и предоставяне. Следователно предоставянето на личните данни на С. П. К. от страна на Б. АД на С.Г. Г. О. и употребата им от последното са действия по обработване по см. на § 1 т.1 от ДР на ЗЗЛД. Б. АД е твърдяло, че обработването на лични данни на жалбоподателя е било извършено на основание чл. 4, ал. 1, т. 2 и 3 ЗЗЛД съгласно които обработването е допустимо когато физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие или обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане. В конкретната хипотеза спорът е налице ли е сключен договор между жалбоподателя С. П. К. и Б. АД и оттам налице ли са основанията по чл. 4, ал. 1, т. 2 и 3 ЗЗЛД Б. АД да обработва личните му данни, тоест допустимо и законосъобразно ли Б. АД е обработвал лични данни на жалбоподателя, предвид твърдението в жалбата, че между страните не е налице сключен договор за предоставяне на мобилни услуги. Настоящият състав на съда след като се запозна с преписката, в т.ч. и представения на л. 20 и 21 договор за мобилни услуги и анекс към него счита, че установеното в решението, че е налице сключен договор между жалбоподателя и Б. АД противоречи на събраните доказателства. Видно е, че по договора от 26.03.2007г и анекса към него, въз основа на които административният орган е формирал изводите си, обективирани в оспореното решение, страна не е жалбоподателя С. П. К. ЕГН [ЕГН], а

друго лице, а именно С. Г. К. ЕГН [ЕГН]. Административният орган е извел изводи за неоснователност на жалбата въз основа на неотнормено доказателство, касаещо трето лице. С. П. К. е твърдял в административното производство, че няма сключен договор с Б. АД. Това е отрицателен факт, който не следва да се доказва от страната, която е заявила отрицанието. Тъй като [фирма] твърди, че има сключен договор със С. П. К., по правилата на разпределение на доказателствената тежест, в тежест именно на „Б. АД е било да докаже в административното производство, че е налице такъв договор, както и че е използвал правомерно личните данни на С. П. К.. По изложените мотиви по-горе, съдът обоснова извода, че в хода на административното и на съдебното производство не са ангажирани такива доказателства. При така установеното, следва и че жалбоподателят не е дал своето съгласие за предоставяне на личните му данни на трети лица. Обработването на лични данни от [фирма] в качеството му на „администратор на лични данни” /чл. 3 от ЗЗЛД/ по см на § 1 т.1 ЗЗЛД чрез предоставянето им, не е било извършено на нито едно от основанията чл. 4, ал. 1 ЗЗЛД. Действията на Б. АД могат да се квалифицират като нарушение на защитени права по смисъла на ЗЗЛД. Б. АД неправомерно е предоставила на С. Г. Г. О. имена и адрес, които безспорно са лични данни на С. П. К. и представляват идентифицираща информация. Предвид, че между страните не е бил сключен договор, в изпълнение на който и по силата на чл. 4, ал. 1, ЗЗЛД, администраторът да е имал задължение и право да обработва личните данни на оспорващия, както и че не е налице и съгласие на лицето за използване на личните му данни или някое от останалите условия, предвидени в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД, то използването на личните данни на оспорващия от „Б. АД е извършено и в нарушение на целите и принципите на ЗЗЛД, прогласени в чл. 2, ал. 2 ЗЗЛД Личните данни на жалбоподателя са обработени от Б. АД, в качеството му на администратор на лични данни, без да е налице нито едно от условията, визирани в чл. 4 от ЗЗЛД. Извършено е нарушение което подлежи на санкциониране. Като е приел обратното административният орган е постановил оспореното решение в противоречие с материално правните разпоредби на закона.

Във връзка с гореизложеното настоящият състав счита, че оспореното в това производство решение на Комисията за защита на личните данни е незаконосъобразно, постановено при неправилното приложение на материалния закон, поради което следва да бъде отменено, а преписката следва да бъде върната на административния орган за изпълнение на правомощията по чл. 38 ал. 2 от ЗЗЛД съобразно указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в това решение.

Относно разноските: Жалбоподателят е направил искане за присъждане на разноски. С оглед изхода на спора на основание чл. 143, ал.1 АПК ответникът следва да заплати на жалбоподателя съдебни разноски, а именно общо в размер на 110 лв. от които 100 лв. заплатено адвокатско възнаграждение и 10 лв. държавна такса.

Воден от горното, Административен съд София-град на осн. чл.172, ал.2 АПК

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № Ж 127 / 2012г от 30.11.2012 г. на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД).

ИЗПРАЩА преписката на Комисията за защита на личните данни за произнасяне с оглед на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в това решение в срок от 14 (четиринадесет) дни от влизане на решението в сила.

ОСЪЖДА Комисията за защита на личните данни да заплати на С. П. К. ЕГН [ЕГН] съдебни разноски в размер общо на 110 лв.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 дневен срок от връчване на преписи на страните.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: